

Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2.50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 25.

V Ptuju v nedeljo dne 23. junija 1912.

XIII. letnik.

Današnja številka „Stajerca“ ima 4 strani vse; vsled tega obsega skupaj 12 strani in 1 slik.

Praško gospodarstvo.

Slovenski prvaki liberalne in klerikalne stranke znajo tako izborna deželna gospodarstva koroške in Koroške kritizirati, da bi človek res mislil, da imajo v svoji hiši vse v redu. In temu ni tako. Kranjska je od l. 1882 naprej popolnoma v slovenskih rokah. Preje so gospodinjstva liberalci Hribarjevega kalibra. Zdaj pa so se potisnili bolj ali manj ožlindrani klerikalci v prvo vrsto. In pričeli so „gospodariti.“ Kakor druga kranjska stranka „boga Pobasaj“, tako so tudi liberalci klerikalci izrabljali vse javne zastope svoje politične in osebne namene, — polnili denarjem davkoplačevalcev svoje lastne karte blaginje svoje politične stranke. Tako nikdar nikdar ni teptalo pravice v blato, ampak se še ni tako grdo „žrla“ ob javnem interesu. Sleherni človek mora danes reči: „Klerikalci pridejo slovenski prvaki na krilo, povsod zapravljajo na brezvestni način ljudski denar. Za nami vesoljni potop, — to je geslo vse političnih poštenjakov, ki mečejo z neopredelnim jezuitizmom v bogemu slovenskemu gospodarstvu pesek v oči.“

Od leta 1908 sem so dobili slovenski klerikalci vso kranjsko deželo v svoje kremplje. In danes je poka na vseh koncih in krajih, danes se je napravil dolgovi čez glavo, danes si ne morejo več pomagati. Edino skrivnost jim je še skrivnost. Ali tudi skrivnostno zagrinjalo se pričenja dvigati in kmalu bodo stali ti politični prvaki v vsej svoji nagoti pred očmi javnosti. Pristajati klerikalne stranke ji obračajo danes hrbet. Ne marajo več z njo hoditi,

Vrag na Ljubelju.

Spisal Georg Lulek.*

Ko je Lucifer že dolga dolga leta čez peklo in vsa sveta kraljevstva ter dežele vladal, naveličal se je vedno sleparjenja in opazovanja. Odprl je svoje peklenko kraljestvo in rekel svojemu sinu Puciju:

„Ljubi Puci, med vsemi mojimi pokvarjenimi sinovi in hčerkami imam do tebe še največ zaupanja. Ti si od vseh najljubši, ti imaš poleg slame in mrve še druge stvari v tvoji butici in imaš tudi jeziček na pravih mestu. Jaz sem že star, zobje se mi majojejo in vladanje mi dela težave. Hočem ti torej del svojih vladarskih pravic odstopiti. Zbeživa iz te vročine in pojdiva na hladno, da se najino srce ohladi in da zamoreva svetlo svetlo dejanje izvršiti!“

Oba sta torej odšla za nekaj časa iz večne vročine. Dolgo sta potovala semtertja po hladni zemlji, prešli planjave, mesta, vasi, doline in gore, dokler nista prišla v pokrajino med Oberdrauburgom in Unterdrauburgom, med Neumarktom in Tržičem. Na južni strani te pokrajine, torej kakor pravijo ljudje na meji med Koroško in Koroško, vidil je Puci divje, raztrgano gozdnjo polno skal in kamejnih, kjer si pravijo lisice „lahko“ in hroščolazci pravijo: »Ej, ta pokrajina je lepa!« Ali

* To povest pripovedujejo v koroški Rožni dolini. G. Lulek je napisal v „Allg. Bauernzeitung“ objavil. Smatramo za dobro, če povestimo tudi svojim čitateljem, čeprav z malimi spremembami, kakor so ravno vse različnosti jezika potrebne. (Op. avtorja.)

sram jih je njenih dolgov in lumparij, s studom in gnusom se obračajo od nasilja zapravljivcev ljudskega denarja.

Nekateri pošteni slovenski klerikalci pa imajo celo pogum, da v javnosti svarijo pred nadaljevanjem te roparske klerikalne politike. Med temi ljudmi je tudi prejšnji deželni glavar kranjski dvorni svetnik pl. Šuklje. Mož spada gotovo med najvplivnejše voditelje slovensko-klerikalne stranke. A vendar je vrgel raje svojo službo kot deželni glavar proč, kakor da bi deloval po ožlindrani taktiki dr. Sušteršičeve bande. In ker v resnici slovensko ljudstvo ljubi, ker mu je v resnici za gospodarsko delo, svari pl. Šuklje zdaj javno pred pogubnim gospodarstvom lastne nje-gove slovensko-klerikalne stranke.

Pl. Šuklje izdal je ravnokar zanimivo knjižico o kranjskih deželnih finan-cah. Ta knjižica, ki ni pisana od kakšnega „nemčurja“ ali „liberalona“, temveč od bivšega deželnega glavarja kranjskega, od voditelja slovenskih klerikalcev samega, je izredno zanimiva. Ona je naravnost zgodovinski dokument zločinške pokvarjenosti prvaškega gospodarstva. Za danes naj omenimo le par številke iz te knjižice! Priporočamo somišljenikom na Štajerskem in Koroškem, naj te številke natanko in pazno premislijo!

Deželni proračun kranjski izkazuje za leto 1912 zahtevka K 6,683.326, dohodkov pa K 2,594.515; torej primanjkuje deželi skupno 4,088.814 kron. Pred osmimi leti, namreč l. 1894 pa je kazen deželni proračun te-le številke: zahtevki 2,293.362 K, dohodki 231.818 K, primanjkljaj 1,061.544 K. Primanjkljaj iz l. 1912, ko so slovenski klerikalci na krmlju, je torej za skoraj 1 milijon 800 tisoč kron večji nego sploh vse deželne potrebnosti iz leta 1894!!! To je tako grozno spričevalo nezmož-

ljudje, ki morajo tam živeti in se po strmi poti mučiti, pravijo: »Pokrajina je grda!«

Puci je odprl svoj hudičev gobček ni je zakričal: »To ti bilo pravo mesto za oddajo zemeljske vlade; najvišjo goro bi lahko za stol porabila ni bi imela lep razgled.«

»A kaj«, je godrnjal Lucifer, »razgled sem, razgled tja! Kaj me briga ta gora, ki jo imenujejo ljudje Stou, ali pa vso gorovje, ki mu pravijo Karavanke? Mene briga samo ena cesta, ki vodi čez gorovje od Koroške na Kranjsko in ki jo imenujejo cesto čez Ljubelj (Loibl). Tu je navada, da tisti vozniki, ki svoje konje prav trpinčijo, po smrti sami konji postanejo in da se morajo potem ravno tako mučiti. In kadar dobim tako zacopirano duso v pravem času, potem je moja. Ali v zadnjem času so mi hudobni ljudje namesto stare nove, boljše ceste zgradili. Zdaj se konje manj muči in jaz dobim manj voznikov duš. Semtertja pa mi pride še katera v kremplje. Časi so postali za me slabši! Ljudje celo mene, podzemeljskega vladarja, zasramujejo. V Rožni dolini pojejo to-le pesem:

„Auf tajč haist er Taifl
auf vindiš hudič,
ferdamana bestja
in Krain und in Flič!«

Pa to še ni vse! Tam zgoraj na meji med Koroško in Kranjsko so postavili spomenik za svojo cestno zgradbo, samo da mene jezijo. Pa jim bodem že pokazal!

Medtem sta prišla na Ljubelju in sta zlezla na spomenik; še danes se vidi na spomeniku praske njunih

nosti slovenskih klerikalcev, da bi se morali ti ljudje v mišje luknje poskriti, ako bi imeli le še iskrico poštenja v sebi. Z raznimi dokladami in davki se hoče 2,430.000 K skupaj spraviti, tako da bi znašal konečni primanjkljaj l. 1912 okroglo 1,658.814 kron. Po računskih zaključkih znašal je l. 1908 primanjkljaj samo 9343 K; zdaj pa znaša že več kot 1,600.000 K. Torej so slovenski klerikalci, odkar so prišli do deželnega odbora in odkar imajo vse deželno gospodarstvo v svojih krempljih, povečali letni primanjkljaj za več kot 1 1/2 milijona kron . . .

Pl. Šuklje je kritiko nadalje, kako lahko-miselno in površno danes slovensko-klerikalna stranka z ljudskimi denarji. Politični duhovnik dr. Krek je v svojem poročilu o proračunu komaj toliko vrstic rabil, kolikor mora dežela milijonev plačevati. Vse površno, lahko-miselno, — kajti grč se za tuji denar. Klerikalci izrabljajo zdaj melioracijski sklad, namesto da bi davčno moč prebivalstva z rjim dignili.

Pl. Šuklje nam pove potem v svoji knjižici, da ima kranjska dežela vsled tega „gospodarstva“ skoraj 22 milijonov kron dolga. Pri temu pa še razni dolgovni niti vračunjeni niso. Proti tem dolgovom postavi kranjska dežela le 8 1/2 milijonov aktiv. Ako se te aktivne odtegne, ima torej kranjska dežela 13 milijonov 300 tisoč kron dolgov. Pl. Šuklje pove potem natanko, da oddajajo slovensko-klerikalni velikaši podpore strankarsko, iz političnih, torej v tem oziru nedostojnih nagibov. Poleg tega pravi, da bode primanjkljaj kranjske dežele za prihodnje leto 1913 še narastel in gotovo svoto dveh milijonov kron dosegel.

Tako stoji torej stvar na Kranjskem, kjer vladajo slovenski prvaki. In ti ljudje naj bi Štajerca ali Korošce gospodarstva učili? Naj se poskrijejo z vso svojo sramoto . . .

krempljev. Sedela sta na špicastih stebrih težko. Kako morejo tudi ljudje tako špicaste stebre delati! Kako more v bogi vrag s takimi ljudmi usmiljenje imeti!

A vrag ima v ognju utrjeno zadnico in tako sta končno vendar-le sedela, svoj rep pa sta okoli stebra ovila.

Nekaj časa sta molčala, premagana od krasote pokrajine. Končno se je obrnil Lucifer proti severu, odprl svoje žrelo in rekel: »Ljubi Puci, pogled na to stran, od koder prihajajo mrzli vetrovi. To je koroška dežela! To deželo ti dam odslej pod tvojo vladlo!« — In vrnel je nepripravljenemu Puciju debelo, grčevo palico na butico, da je kar zaropotalo. Puci je palico vjel in poljubil; to je bilo odslej njegovo žeslo. Ljudje v Rožni dolini so začuli ta ropot. Rekli so: »Potres je!«

Lucifer pa se je obrnil na svojem kamenitem se-dežu proti jugu in je vzdihnil. Pohlevno je stiril Puci ravno isto. Končno je odprl Lucifer svoj gobec in rekel ježno: »Puci, pogled na to stran, kjer prihajajo gorki vetrovi! To je kranjska dežela!« — Obmolknil je; njegova prsa so delala kakor meh v kovačnici v Selah. Puci je vprašal: »Ali boš tudi to deželo meni izročil?«

A zdaj je pričel stari hudič jokati, da se mu je glava kar v taktu semtertja migala. Le težavno je mogel govoriti: »Ljubi Puci, na Kranjskem imam, žal, sam dosti opraviti!« In izpustil je peklenki smrad ter dal znamenje za odhod. Odvila sta repe od stebra in zlezla doli. Lucifer jo je popihal tja proti Tržiču, Puci pa proti Borovljam.

Politični pregled.

Politični položaj se v naši preljudi Avstriji pač z vsakim dnevom spreminja, tako da je vsako prorokovanje že v naprej neumnost. V drugih državah vedo razumni politiki vendar že mesece naprej, kako približno se bode ta ali ona politična zadeva rešila. Pri nas pa je vse edino od slučajja odvisno. Najmodrejši politik se bode jutri za ušesmi praskal, ker so dejstva vse njegovo pričakovanje nakup vrgla. Pri nas smo navajeni, da dobimo vsak mesec druge ministre in da ima vsak teh enodnevnim muham podobnih ministrov drug program, druge cilje ter druga sredstva za uresničenje teh ciljev. Tako smo torej tudi danes v pravi zagonetki. Na eni strani vidimo ogrske razmere. Tam je vlada in njen ponižni hlapec grof Tisza ednostavno s surovo silo vso opozicijo ob tla treščil. Ni čuda, da je marsikateremu avstrijskih poslancev srce v hlače padlo in da je vsa javnost že naprej vedela, da na Avstrijskem poslaniška zbornica vse vladine zahteve pogoltne. Edino Rusini so delali to pot nekaj neumnosti. Postavili so se na stališče, da je njih zahteva po rusinski visoki šoli najpomembnejša zadeva za celo državo. In pričeli so zopet z obstrukcijo, s katero se je v Avstriji še vsako neumnost naglašalo. Eden rusinskih poslancev je celo tako dolgo govoril, da je prekosil vse dosedanje obstrukcionistične poslane. Doseglo se seveda s tem ni ničesar. Nasprotno, vlada je pričela ednostavno groziti. Te vladine grožnje s pestjo postajajo polagoma malo neprijetne. Saj vendar na Avstrijskem še nismo v deželi absolutizma! Tudi vbolega cesarja vmešava vlada prevečkrat v politične boje. Take zadeve so danes, ko si ljudstvo samo dela postave, le v škodo monarhični misli. Z eno besedo, — vlada je podobna medvedu, ki je hotel svojemu gospodarju muho iz čela pregnati, pa mu je vrgel kamen na glavo ter mu razbil glavo. . . . Do resnih nasprotij seveda v naši državni zbornici ne bode prišlo. Kajti naši ljubi poslanci vedo prav dobro, da jim prinaša vsak dan 20 kronic in svitke kronice so končno boljši argumenti, kakor oni največjega govornika. Vsa naša politična razmotrivanja pridejo torej vedno do enega, malega a važnega vprašanja: Kdaj bode v Avstriji brezplodna, osebna, strankarska in narodnostna politika vzela slovo ter kdaj se bode pričelo s pametnim, resnim delom?!

Država dela dobiček, vedno in povsod, tudi pri novem denarju. Kakor znano, pričelo se je p. kr. izdajati nove 2 kronske kose; izdalo se jih je najpreve le 2½ milijona, ali izdati se jih namerava še 15 milijonov. Napravilo se bode te 2 kronske kose iz starih goldinarjev. Ali pri temu poslabša država denar. Kajti en 2 kronski kos je za 23 gramov lažji od enega goldinarja; tudi ima razmeroma manj finega srebra. Ena kila goldinarjev vsebuje 900 gramov finega srebra, ena kila 2 kronskih kosov pa le 835 gramov. Država napravi pri vsakem 2 kronskem kosu 30 vinarjev dobička. Zaslužila bode torej pri tem novem denarju okroglo 5½ milijonov kron.

Državnih uradnikov, učiteljev in sodnikov imamo na Avstrijskem 66.700 in ti dobivajo plače čez 263 milijonov 970.000 kron. Razni stražni oddelki štejejo 43.246 nastavljenih oseb z 49.830.000 K plače; subalterni uradniki in nastavljeni 28.668 oseb z 49.830.000 K plače. Nadalje stoji v državni službi še po pogodbi 59.159 oseb, ki dobijo čez 6½ milijonov kron plače; 64.000 stalnih delavcev 53 milijonov plače. V železniški službi stoji 175.591 nastavljenih oseb z 279 milijonov plače. Skupaj stoji torej v državni službi okrogli 428.000 oseb, ki dobivajo čez 763 milijonov kron plače. Avstrija se torej v resnici sme imenovati uradniška država.

Vojna preosnova je bila torej v ogrski državni zbornici, nadalje v ogrski magnatski zbornici in končno tudi v vojnem odseku avstrijske državne zbornice sprejeta. Vlada torej lahko reče, da ima vojno preosnovno pod streho. O vojni preosnovi govorimo natančneje na drugem mestu.

Proti podiranju domačih gozdov. V zadnjih letih se je opazovalo, da so gotovi ljudje, zlasti tisti lesni trgovci mnogo starih naših gozdov

nakupili edino s tem namenom, da drevje kolikor mogoče hitro posekajo in zemljo potem zopet za vsako ceno v parcelah ali skupno naprej prodajo. To pa je gospodarska nevarnost! Vsled tega je štajerski namestnik grof Clary und Aldringen predstojništvam vseh političnih oblast vpsal posebna navodila, da se prepreči tako špekulativno izkoriščanje in uničevanje naših prekrasnih domačih gozdov. Pri izdelovanju velikih množit lesa od strani inozemskih firm se tukajšnjim lastnikom gozdov oddajo lesa oteži in se dobiček deželi odtgne. Domačemu prebivalstvu pa se pusti veliko zemlje, iz katere se je posekalo drevje in na katero je treba zopet gozdove saditi. Pa tudi iz stališča gozdne policije ni to postopanje tujcev pravilno. Veliki dobiček, ki ga lesni industrijelci pri hitrem izkoriščanju velikih gozdov dosežejo, zapelje jih mnogokrat, da prezirajo gozdno-postavne določbe. In ravno zato se ljudsko blagostanje v veliko nevarnost spravlja. Ako se velike gorske plošče popolnoma poseka, se novih gozdov ne more tako hitro vstvariti; tako se podira potem zemlja, lavine nastanejo, zemlja se posuši, voda odplove humus, zemlja postane liki puščavi. Dolga leta se ne more s tako zemljo ničesar več storiti. Predstojnikom c. k. političnih oblasti se je zdaj naročilo, da nakup gozdov od strani znanih razkosevalcev posestev, lesnih špekulantov in zlasti inozemskih lesnih firm natančno zasledujejo in postavne določbe z vso strogostjo vpoštevajo. Upati je, da bode oblast svojo dolžnost storila!

Ljubljanski škandali so postali že nekaj navadnega, tako da ima Ljubljana že isto „slavo“ kakor „Škandalicija.“ Deželno gledišče v Ljubljani bilo je svoj čas Nemcem in Slovencem na razpolago. A srbofilski hujskači so toliko časa rogovili, da so si Nemci svoje lastno gledišče zgradili, h kateremu je celo cesar večjo svoto daroval. In takoj potem so pričele težave pri slovenskem teatru. Klerikalci so dobili v deželi vso moč in jo izrabljali, kajti proti kranjskim klerikalcem je grof Tisza pravo nedolžno dete. Zdaj je klerikalni deželni odbor tistim liberalcem, ki so imeli teater doslej v roki, to vodstvo vzela. Liberalci so namreč za vodstvo teatra imenovali pisatelja Etbina Kristan, ki je socialno-demokratski agitator. Klerikalci pa pravijo, da socialni demokrat teatra ne more „npravno“ voditi. Po našem mnenju bi morale veljati pri teatru le umetniške zmožnosti in kar se tiče „npravnosti“, ni bila pri klerikalcih nikdar doma. Ali popi imajo „moralo“ polena in s polenom zbijajo zdaj po gledišču „bele Iblane.“ Cankar je imel torej le prav, da je Slovencem priporočal, na si uresničijo namesto teatra — cirkus. Radovedni pa smo le, kam bode dovedlo kranjsko-klerikalno nasilje!

Kranjsko deželo postavljajo slovenski klerikalci po Štajerskem in Koroškem vedno drugim v vzor. In vendar ni tako „spufane“ in zane-marjene kronovine, kakor je ravno Kranjska! Zdaj je bivši kranjski deželni glavar pl. Šuklje — ki je bil sam strastni klerikalec! — objavil ojstro knjižico, v kateri dokazuje vso zanikernost in brezvestnost teh kranjsko-klerikalnih vodij, ki delajo na troške ljudstva največje dolge in spravljajo deželno gospodarstvo na rob propada. Klerikalci obsojajo torej sami klerikalno gospodarstvo! In taki ljudje naj bi bili drugim deželam v vzor? Res, Štajerci in Korošci lahko globoko zdihnejo: hvala Bogu, da ne živimo na Kranjskem, pa čeprav so razobesili po kranjskih solah sliko — dra. Žlindre . . .

V Galiciji ja stopil dosednji deželni maršal grof Baden v pokoj. Cesar je imenoval za njegovega naslednika Adama grofa Goluchowskij.

Turško-italijanska vojska traja zdaj že precej dolgo in vendar še ni prišlo do odločilnega trenutka. Na vsakdanja častnikarska poročila v tem oziru res ni mnogo dati. Danes poročajo listi, da so Italijani tukaj ali tam dosegli naravnost velikansko zmago. In jutri zopet se poroča, da je bila ta „zmaga“ pravzaprav velikanski poraz. Tako gre naprej! Odločilnega se namreč od nobene strani ni ničesar zgodilo. Italijanska borba v Tripolisu samem postaja vedno bolj smešna, čeprav so se Italijani sami že smeja precej odvdnili. Mislili so pač, da bodejo kar čez noč tripoličansko pokrajino zasedli. Pa ne gre, — „popolo romano“ ni več tako zmagovito, kakor so bili stari Rimljani. Poskus ita-

lijanske mornarice, da bi z naskokom ožine Dardanel Turke prestrašila, se je prav popolnoma izjalovil. Lahki so priplokor svetovni vladarji. Turki pa so edino Dardanele zaprli. In vsa Evropa je priča drnjati, kajti mednarodni kramarji so krat v nevarnosti. Potem so Italijani pričeli razne turške otoke v Egejskem Turki seveda proti temu niso mogli ničesar. Pač pa so vse italijanske podnike škega ozemlja pregnali. Sami lahki udarci pravzaprav sami udarci v vodo. Tako semore iti naprej. Kajti ne samo, da se državi gospodarsko izkrvaviti, je ta vojna dar tudi velika nevarnost za splošni emir. Že zdaj se čuje glasove, da se hoška Rusija v spor vmešati, ker hoče v ribariti in poceni do nove doslej turške priti. To seveda ne more drugim državam pasti, zlasti tistim ne, katere imajo na interes, obdržati Turčijo kakoršna je. Način so sedanji trenutki jako resni, ne prask, ki si jih pridobita Italija in Tur svoji dolgočasni vojski. A resen je polradi tega, ker se zna vsak hip vneti ogenj, katerega posledice bi bile v vsakem grozovite!

Nemški cesar sešel se bode baje ju seca v finskem morju z ruskim carjem. Vspremljal bode tudi državni kancelar. Vse se prepisuje temu sestanku nekaj pomena.

Ljubezen in patriotizem. Avstralska je predlagala postavo, po kateri bode vsaka mati za novorojenčka 100 K nagrada. Avstraliji se namreč prebivalstvo prapomožuje.

Umiranje na Francoskem je stalna nost za državo in narod. Leta 1911 je Francoskem 742.114 oseb rojenih, umrlo 776.933 oseb. Torej se je francosko preb v preteklem letu za 34.869 oseb zmanjšalo. Dela francoski vladi velike preglavice.

Davek na mačke so vpeljali oteč Halle na Nemškem. Kaj ko bi vpeljali v vek na miši in podgane?

Z najnatančnejšo skrbjo

se
MAGGI JEVE kocke
(gotova goveja juha)

á 5 h

izdeluje, vsled česar uživajo in služijo neomejeno zaupanje gospodinje. V kakovosti so

najboljše!

Varstvena znamka zvezda s križcem

Vojna preosnova

Po referatu držav. poslancov Nagele v Velikovicu.

Ko se je l. 1868 splošno vojno vpeljalo, določilo se je število rekrutov mož. Že takrat je bilo umevno, da je mož močni armadi teh 95.000 rekrutov in da se bode moralo to število na 100.000 mož zvišati. Takrat je znašalo stanje v miru 290.000 mož in 54.000

Druge države so izpoznale, da bodočaja vojska obnem boj za obžave; zato so svojo armado in popolnile in zanjo velikanske žrtve. Pri nas pa smo vedno na istem stanju.

* Ker se ravno sedaj o vojni preosnovi veliko govori in piše, smatramo za potrebno, da tu svoje pojasnimo. Vojna preosnova je danes že nujeta in bode kmalu potrjena postava. Opomba

in nismo števila rekrutov niti za enega moža vršila.

Število rekrutov (Rekrutenkontingent) se postopoma na 10 let določijo; šele l. 1908/09 se vsled spletk z Srbijo mislilo na vojno preobnovo. Ako se pregleda razvitek armade drugih držav, potem se moramo čuditi.

Nemčija je v tem času stanje vojaštva v miru zvišala za 130.000 mož in postavila na novo 100 inf. bataljonov, 34 kavaljerijskih eskadronov, 50 kompanij z mašin-puškami, 219 baterij za voziti in 69 tehničnih kompanij; zvišala je število kôrov za 5 in vstvarila dalekosežno obrambno postavo. Danes ima Nemčija v miru 12.000 stanovskih oficirjev, 70.000 stan. podoficirjev, 520.000 mož in 112.000 konj. Nemčija ima 60 milijonov prebivalstva in daje vsako leto 280.000 rekrutov.

Italija je imela velikanske težave. Vendar pa je v tem času na novo postavila 4 alpinističnih bataljonov, 9 pogorskih baterij, 5 kavaljerijskih regimentov. Danes ima Italija v miru 14.000 oficirjev, 276.000 mož in 53.000 konjev; vpele je 2 letno vojaško službo in daje na leto 134.000 rekrutov. Na morju pa je izredno napredovala. Od l. 1907 žrtvovala je za armado na izrednem kreditu 408, za mornarico pa 280 milijonov kron.

Rusija zvišala je stanje v miru za 170.000 mož. Postavila je na novo 110 inf. bataljonov, 62 kavalj. eskadronov, 103 baterij in 52 tehničnih kompanij ter vstvarila 5 novih kôrov. Danes ima danes v miru 62.000 oficirjev, 1.350.000 mož in 200.000 konjev. Rekrutov daje na leto 456.000 mož. Ravnokar hoče dati 3.500 milijonov kron za armado in mornarico.

Francoska ima za 12 milijonov manj prebivalcev kakor mi. Vendar pa je postavila 24 infant. bataljonov in 29 kavalj. eskadronov. Zvišala je svojo artiljerijo za 100 baterij, ustanovila 2 nova kôra in povečala stanje v miru pri padanju števila rojstev za 54.000 mož. Danes ima Francoska pri 2 letni vojaški službi v miru 30.000 oficirjev, 31.000 podoficirjev, 110.000 mož in 142.000 konjev. Na leto daje 187.000 rekrutov.

Temu nasproti so avstro-ogrski številke prav žalostne. Mi imamo v miru: 1. pri skupni armadi (razven Bozne-Hercegovine) 20.000 oficirjev, 2000 ofic. aspirantov, 295.000 mož in 65.100 eraričnih konjev; — 2. pri vojaštvu v Bozni-Hercegovini: 420 oficirjev, 70 ofic. aspirantov, 6.900 mož in 110 eraričnih konjev; — 3. pri vojni mornarici: 750 oficirjev, 180 ofic. aspirantov in 13.500 mož.

Kaj je Angleška glede svoje armade in zlasti mornarice v zadnjih letih storila, je splošno znano. Izdala je več kot 2.000 milijonov kron.

Iz teh vzrokov postalo je pri nas zvišanje števila rekrutov potrebno. Vojna uprava je zahtevala vsled tega od državne zbornice zvišanje števila rekrutov na 159.500 mož. Obenem je predlagala vlada vpeljavo 2 letne vojaške službe. Seveda bi to pomenilo le za peš-vojake; pri kavaljeriji bi ostala 1 letna, pri mornarici pa 4 letna vojaška služba. Ta 2 letna vojaška služba je že v raznih državah vpeljana.

Primanjkuje nam prostora, da bi o novi preosnovi natančneje razpravljali. Omenimo le, da se je vsaj nekaj kmetijske interese upoštevalo. Po novi postavi bode stanje rekrutov znašalo: za 1. leto vpeljave te postavljeno 136.000, za 2. leto 154.000 in za 3. leto 159.500 mož. Ta kontingent rekrutov se postopoma določijo za 12 let; le cesar bi zamogel v skladu potrebe to število zvišati. Po novi postavi bi bilo stanje v miru to-le: 293.800 mož (kakor doslej); potem na novo 50.200 in pri mornarici 21.000 mož; skupno torej 365.000 mož.

Samoumevno je, da bode ta preosnova velikanske troške zahtevala (o teh govorimo ob priliki natanko).

Dopisi.

Ptuj. Trgovski pomočnik Rudolf Herzog, kateri je bil v službi v trgovini Slawitsch (filialka), bil je zaradi tatvine od ptujске sodnice na 3 dni ojstrega zapora kaznovan.

Št. Vid pri Ptuj. Naš politični pater Peter Schirofnigg se nekaj togoti v klerikalnih listih, češ da „Stajerčev“ popotnik ni resnice pisal. Gospodek menda misli, da ljudje ne vidijo in ne slišijo ničesar! Res je, res, kar je naš popotnik pisal in veruje nam, da bo še z marsikatero resnico laživa usta politiknočih hujskaveč mašil. Hvala Bogu, da v fari Št. Vid nismo bili nikdar pohlevni klerikalčki in ne bodedo to nikdar postali. Toliko za danes! Priporočamo pa patru Petru požirek mrzle vode, da si svojo otročjo politično jezico ohladi! Popotnik.

Iz okolice Ptuj. Dragi g. urednik! Danes me je vodil moj poklic od Radgone čez sv. Trojico nasproti sv. Bolfenka in sv. Urbana. Po naključju sem šel pri sv. Trojici v neko gostilno, kjer mi pride „Slov. Gospodar“ v roke. Našel sem v tem lažnjivem listu tudi dopis iz Bišečkega vrha o g. predstojniku in o g. okrajnemu načelniku Ornigu. Dotični črni dopisun se norčuje, ker je občina g. Orniga imenovala častnim občanom. „Gospodar“ pravi, da Ornig ne gradi cest s svojim lastnim denarjem. Oj ti črna klevete ti! Ali drugi predstojniki in načelniki morda iz lastnega mošnjička delajo? Pa če bi Ornig tudi svoj denar za ceste dajal, klerikalci bi ga vendar napadali, ker se ne klanja vsaki črni sukni in ker mu je za ljudstvo, ne pa za ljudske izkoriščevalce. Le poglejte ceste v ptujskem okraju, kakšne so danes in kakšne so bile začasa prvaškega gospodarstva! Mislim, da si je vrli g. Ornig častno občanstvo resno zaslužil. Klerikalci seveda bi menda raje take politične duhovnike za častne občane imenovali, kateri kvarijo otroke, kakor svoj šas znani pop iz Sv. Bolfenka. To bi bili častni občani za klerikalce. Jaz sem napisal pod dotični „Gospodar“ besedo „laž“ in sem odšel. Mi napredni kmetje držimo skupaj in klerikalna laž se bode nad nami razbila! Domačin.

Stojnce pri Ptuj. Ako človek po svetu gré, potem kaj vidi in čuje. Dne 9. t. m. šel sem po cesti proti sv. Barbari. Oslabel sem ter prišel do gostilne g. Florjančiča, kjer sem se pri kozarcu dobrega vina malo spočil. Kar nakrat vidim skozi okno nekega gospoda pri zunaj stoječih voznihih; ta gospod je konjem zobe gledal. Vprašam gostilničarja, kaj je to za en gospod. Gostilničar je molčal. Ali drugi gostje so mi povedali, da je to g. kaplan iz Ribnici na Pohorju, ki konjem zobe gleda. Gotovo torej s konjem trguje. Bil je tudi tako oblečen, kakor kak „rosshendler.“ Doma pri očetu si je obleko izposodil, da bi preoblečen lažje kupčije delal. Bajne trguje tudi z vinom, kar se mu je še tisti dan poznalo. Tudi občino moram pohvaliti, ker ima tako dve pridni gostilni, kjer stadi dva gostilničarja, ki prav rada ljudem postrežeta, zlasti pa ženskemu spolu. Slišal sem, da je eden zaradi hitre postrežbe dobil 14 dni zapora. Kadar bodem spet skozi Stojnce potoval, bodem že kaj novega povedal.

Spodnje Žerjavce pri Sv. Lenartu Slov. gor. Že dolgo je, odkar bi že občinske volitve razpisane biti morale, a vendar še sedaj nič ni slišati od njih. Ako se to tedaj ne bode kmalu zgodilo, bodedo morali c. k. glavarstvo opozoriti nato in prositi, da se naš predstojnik pouči, kedaj da so te volitve za razpisati!

Novice.

„Slovenec“ in poštenje. Pred par meseci objavil je znani nemški pisatelj dr. Hans Ludwig Rosegger v „Grazer Tagblattu“ lepo povestico. Par dni pozneje izšla je ista povest v slovenskem prevodu v glasilu klerikalcev „Slovenca.“ Dotični prevajalec pa je poštenjak prav čudnega kalibra. Spremenil je namreč naslov povesti in izpustil ime pisatelja. Z drugimi besedami povedano: ukradel je na zviti način Roseggerjevo delo! Postava je žalibog tako zastarela, da se take tatove na duševni lasti ne more sodnijsko zasledovati. Ali uredništvo „Slovenca“, ki se izgovarja na nekega klerikalnega „študenta v

Gradcu“, bi moralo imeti samo toliko poštenja in dostojnosti, da bi to napako popravilo. Pa pobožni gospodje Štefotovega kalibra ne poznajo takih obzirov in so ednostavno molčali. Vedeli so in priznali so, da je bil g. Rosegger obraden, — ali niti mezinca niso ganili, da bi mu dali zaščedenje. Res ni čuda, da ima slovensko časnikarstvo in slovensko pisateljstvo z vsakim dnevom slabše ime ter da se poštna javnost polna gnjusa od takih revolver-žurnalstov obrača. Sicer pa je tudi prav čudno, da ravno tisti „Slovenec“, ki bi najraje vsacega drugovernika in vsacega Nemca kar v žlici vodi potopil, vendar tako rad sesa na bogastvu nemških in celo protestantovskih pisateljev. Čudno, res čudno je to!

„Za denar ti dušo svojo prodam“... s temi besedami je označil zadnji umrlj pesnik Aškerc gotove vrste ljudi. Zanimiva je v tem oziru tožba, ki se je ravnokar začela med bivšim knezoškofom v Olomucu dr. Kohnom in njegovim naslednikom dr. Bauerjem. Stvar je sledeča: Olomuški nadškofje plačevali so v verski sklad vsako leto 164.000 kron. L. 1908, pa so izvedeli, da bi jim to ne bi bilo treba plačati. Nadškof dr. Bauer dobil je vsled tega okroglo en milijon kron nazaj plačanih. Ta denar, ki mu je tako nepričakovano v naročje padel, hotel je dr. Bauer porabiti za saniranje gotovih bankerotnih klerikalnih podjetij v Ljubljani. A zdaj pride prejšnji nadškof dr. Kohn in pravi, da je on dotični denar vplačal, da ga on tudi nazaj zahteva in da hoče on lepi milijonek raje za-se nego za klerikalna podjetja porabiti. Tako se je pričela tožba med škofoma. Kaj neki bi Jezus rekel, ko bi prišel zopet na svet? Mislimo, da bi zopet pograbil bič.

Draga tožba. Med telefonsko družbo v Londonu in angleško vlado se vrši zdaj velikanska tožba, pri kateri se gré za okroglo 420 milijonov markov. To je pač največja tožba, kar jih poznamo. Vsaka ura sodnijske razprave košta 3—4000 markov. Stranka, ki bode izgubila, plačala bode torej precej stroškov. Računa se, da bode razprava šest tednov tekla. Le v predizkavi je imelo 600 oseb skozi 18 mesecev dovolj opraviti in je to že okroglo 5 milijonov koštalo. Akti tvorijo že tako velike tiskane knjige, da se glave sodnikov in advokatov komaj iz gore teh aktov vidijo.

Blazina iz brk. Podčastniki 44. dragonskega regimenta v Nischegori na Ruskem so si pustili vsi svoje brke postriči. Iz odstriženih brk so pustili napraviti mehko blazino, ki so jo darovali ruskemu prestolonasledniku v spomin. Bati se je le po našem mnenju, da bode carjevič za to blazino rabil mnogo — Zacherlina!

Kralji in obleke. Od vseh vladarjev izdaja za obleko največ ruski car. Le njegov civilni krojač dobi pa 40.000 markov na leto, njegov uniformski krojač pa po 60.000. Seveda car ne nosi nobene obleke več kot trikrat, plača pa za vsako obleko najmanj 240 markov. En cilinder košta carja čez 100, en par rokavic čez 40 markov; vsako leto si kupi pelc za najmanj 9000 markov. Kralj Jurij V. izdaja na leto za obleke 80.000 markov. Španski kralj Alfonz izdaja največ za židane srajce: porabi jih na leto več tucatov, plača pa za vsako 150 frankov. Nemški cesar izdaja za vojaške obleke na leto okroglo 80.000 markov, za civilne obleke pa jako malo; edino lepe kravate ima rad. Najmanj izdaja za obleke norveški kralj; marsikateri boljši meščan ga v tem oziru prekosi.

Žetev l. 1911. Poljedelski minister objavlja statistiko o žetvi l. 1911, ki je prav zanimiva in kateri hočemo tudi mi par podatkov posneti. Glasom te statistike se je na Avstrijskem v preteklem letu nasadilo z ječmenom, ovsem, pšenico, ržjo in koruzo nekaj čez 6½ milijonov hektarjev i. s.: pšenica 1'21 milj. ha, ki so dali 16'02 milj. met. centov; rž 2'02 milj. ha je dala 26'44 milj. met. centov; ječmen 1'09 milj. ha je dalo 16'2 milj. met. centov; koruza 0'3 milj. ha je dala 3'04 milj. met. centov. V teh številkah se zrcali lanska žitna žetev, ki ni bila posebno dobra.

Svinjerejo po celem svetu kažejo sledeče številke: Združene države 48.000.000, Nemčija 22.150.000, Avstro-Ogrska 13.600.000, Evropejska Rusija 12.320.000, Francoska 7.350.000, Kanada 3.000.000, Anglija 3.700.000, Italija

MOJA STARA

tabakija mo uč, da rabim za negovanje moje kože le Stecken- pferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Telschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

2,500.000, Španija 2,400.000, Rumunska 1,800.000, Danska 1,500.000, Argentinja 1,500.000, Belgija 1,200.000, Portugal 1,000.000, Švedska 1,000.000, Srbija 910.000, Nizozemska 865.000, Mehika 620.000, Švica 550.000, Bulgarija 500.000, Kaplanska 400.000, Norveška 320.000, Japonska 300.000, Novi Seeland 250.000, Novi Süd-Wales 240.000, Viktorija 220.000, Evropejska Turčija 210.000, Urugvaj 181.000, Čile 178.000, Grška 175.000, Luxemburg 138.000, Queensland 125.000 in Algier 112.000 svinj.

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Profesor“ Kolarič v Ptujju sicer ne čita naše „šnopsarske kuge“, — kakor se olikano izraža ta baje „akademično izobraženi“ gospod, ki je v svojem privatnem življenju tudi katoliški duhovnik. „Stolz wie ein Spanier“ nastopa možakar. A vkljub temu tu moramo danes nekaj odgovora posvetiti. Evo odgovor! Kolarič je trdil, da nekdo svoje dekline niti v Velikinoči domu ni pustil. Na naše vprašanje, kdo je ta „nekdo“, nismo dobili odkritega odgovora. V eni zadnjih številkih „Straže“ le pravi Kolarič, da „vedno tisti, ki vpraša.“ Bržkone meni torej našega urednika Linhart. Na tej podlagi izjavljamo, da je g. „profesor“ Kolarič s vojo trditvijo nesaravno lagal. Opozarjamo ga, da ga bomo smatrali toliko časa za lažnika, dokler svoje trditve ne popravi ali ne dokaže! To je eno! Ker Kolarič doslej ni imel poguma, imena povedati, tudi mi tega nismo dolžni. Vendar pa smo pripravljeni povedati ime tiste dekline, ki je Kolariču p. k. hotela svoje krvave krajcarje zapustiti. Nam se ta deklica smili, da bi njeno ime po javnosti vlačili. Ali v uredništvu je na razpolago! To je drugo! V ostalem pa si „profesor“ Kolarič ne sme domišljavati, da se morda kdo njegove debele gorjace ali njegovega olikanega izraževanja boji. Ne, ta gospodek nas ne boče spravi v kozji rog! Mi se mu le zahvaljujemo za njegovo neprostovoljno priznanje, da je on (c. k. profesor Kolarič!) ptujski dopisnik hujskajoče mariborske cunje „Straže.“ Kolarič je torej tisti, ki sramoti mesto in prebivalce, od katerih živi, po mariborski „Straži.“ Svoje podatke dobiva seveda od ednakih črnih gospodov in od pijanih babnic, ki po sejmišču špargeljne krađejo; te babnice privoščimo Kolariču, čeprav bi ravno one zaslužile ime „šnopsarske kuge.“ O teh

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

babnicah in njih zvezi z gotovimi črnimi gospodi bomo ob priliki še kaj povedali . . . Veseli nas torej, g. profesor, da vemo, da ste Vi dopisnik „Straže“! Vi torej, ki nosite duhovniško sukno, ste dopisun najžalostnejšega slovenskega lističa, čeprav ste stopili s tem v krog političnih agitatorjev. Vi torej zasramujete po „Straži“ nemške Ptujčane, čeprav živite zgolj od nemškega kruha! Ali ni sramota, grda sramota, ake bevska nad Nemci človek, ki mu vendar nemški kruhek tako presneto diši? Vse to, pane Kolarič, so odprta vprašanja. Sicer ste pa Vi tudi c. k. profesor. Vprašamo tedaj pristojno oblast: Ali je pravilno, da je c. k. profesor na nemški gimnaziji obenem dopisun ene „Straže“, zasramovalec nemštva in politični agitator najnižje vrste? Ali je to pravilno? Ali sme c. k. profesor poslušati čenče pijanih bab ter jih potem objavljati v sramotenju mesta, v katerem živi in se redi? Vprašamo vse to in ako ne dobimo primerne odgovora, znali si bomo sami odgovor sestaviti! Toliko smo hoteli „profesorju“ Kolariču za danes povedati.

Bojkot je v zmislu naših kazenskih postav strogo prepovedan. In vendar ima vsa slovenska „politika“ pravzaprav edini namen, bojkotirati Nemce in naprednjake. Poskus bojkota, kakor so ga prvaki s svojimi zločinskimi „konzumi“ napravili, se je seveda popolnoma izjalovil. Tisočeri slovenski kmetje proklinjajo še danes to žalostno idejo. Istotako se je izjalovil poskus s prvakišimi posojilnicami, zadrugami in drugimi enakimi podjetji. Zato pa poskušajo ti gospodje zdaj zopet z oostrim bojkotom od osebe do osebe. Dobili smo v zadnjem času v tem oziru razna poročila. Vsaka zastarela frajlica v tej ali oni slovenski šoli izrablja že svojo službico v bojkotne namene. Vsak klerikalni uradnik skuša kmete na svojo pot spraviti. In kar politični duhovniki v tem oziru počenjajo, presega sploh vse meje . . . Kaj ko bi Nemci isto sredstvo v političnem boju poskusili? To bi ne bila zanje nikakoršna težava, kajti nemški narod res ni v nobenem oziru od slovenskega odvisen. Potem bi seveda prvaki kričali na vse pretege. Klicali bi vruga in državnega pravdnika na pomoč . . . Za-se pa zahtevajo prosto roko, da uničijo tega ali onega nepraveškega podjetnika! Iz popolnoma zanesljivega vira vemo, da se tudi pri deklških zborovanjih naših klerikalcev posle v bojkot hujska. Mi vemo, da se jim uči laž proti gospodarju, laž in sleparijo, kakor jo dovoli znana čudovita ligurijanska „morala.“ Vse to vemo in polagoma nam boče tudi potrpežljivost počila. Opozarjali bomo enkrat državnega pravdnika na gotove hujskače v bojkot. Naš obrtnik in trgovec si morata pošteno in s težkim delom svoj kruh zaslužiti. Zato nima nikdo pravice, da bi jim ta košček kruha od ust odtrgal!

„Straža“ se v zadnjih številkih siloma jezi, da so na svetu tudi protestanti. Nas take reči res ne zanimajo, kajti v „Štajerčevi“ stranki nimamo drugovernikov nego katolikov. Dotaknili bi tudi te zadeve ne, ako bi se ne spominjali dejstva, da je slovenskim klerikalcem vera le pesek za oči. Kaj bodele psovali protestante, gospodje okoli „Straže“, ko ste vendar pri raznih volitvah že podpirali socialiste! Podpirali ste kandidate tiste stranke, katera je že po svojih voditeljih izjavila, da je „hudič edina dostojna oseba v katoliški veri.“ Podpirali ste pri volitvah glavne agitatorje „Proč — od — Rima“! Podpirali ste judovske kandidate in delali zanje prave politične procesije. In v divji politični strasti izjavil je eden vaših pristašev, politični duhovnik na Koroškem, da se zveže tudi s hudičem, kadar se gre proti Nemcem . . . In taki ljudje naj bi imeli pravico, psovati in hujskati proti protestantom? Gospodje klerikalci, vi ste v žep Judi, pri babah Turki in le na jeziku ste Kristjani!

Vhogi fant! Kakor znano imajo pri mariborski „Straži“ nekega na pol študirane fantačka za „urednika.“ Že na pisavi „Straže“ se pozna, da je fant nezrel in da je edina njegova zmožnost, izprazniti kozarce po farovških gostijah. Fantič se piše Kemperle in njegovi slovenski liberalni sobratje so mu dali primerno ime „Gimperle.“ Ker je fantek pravzaprav nemizem le orodje v roki politične kaplanokratije, nimamo vzroka se z njim pečati. Omeniti smo hoteli le

slučaj, ki dokazuje, da je Kemperle postal malo domišljav. Zadnjič je imelo v Mariboru neko nemško društvo neko slavnost, popoldne za-se, oziroma za povabljenega goste. Ta kemperle pa je bil menda zopet pri nekem fajnu na večerji; zato je imel precej napite krvi in šel je — „jeder Zoll ein König“ — natlačeno nemško slavnost. Upal je, da ga bodo Nemci za ušesa prijeli in čez koleno potegnili kajti potem bi prišel kot mučenik v klerikalno pratiko. In morda bi mu dal Korošec potepe posebni „foršus.“ Pa Nemci so bili tako dobni, da niso tega „špasa“ razumeli. Niti prošnih klofot niso fantičku dali. Edino so mu, da naj gre iz sobe, pa da naj hitro Hlačice so se mu tresle in šel je . . . Zdušil vpije po svoji „Straži“, da se „Alldeutsche Gimperla boji . . . Ej, fantek, kdo neki si tebe bal? Saj si že na „štajercerjskih“ ali tako milo jokaj, da si bil ves — moker, splošni in zgoraj. Takih fantičkov se res nikdo ne boji. Nikar se torej ne napihuj, kakor tista žaba, ki je hotela biti volu podobna . . .

Za dekline se potegujejo zdaj, kakor so v zadnjem času že parkrat poročali, naši klerikalni mogotci. Tudi mi smo dovolj človeški ljubni, da bi privoščili deklam boljše življenja. Ali mi pravimo, da ravno klerikalci nimajo nobenega vzroka, jamrati čez življenje mladih ljudi? Kajti vsakdo vè, kakšno življenje imajo v farovžih, ako se ne pokorijo gotovim posebnim željam gospodov. Napolnili bi lahko celi svet s takimi deklinami, da so morale dekline iz gotovih farovžev naravnost pobegniti, da so rešile tisto, kar potrošijo v naukih katoliške cerkve najsvetejša mladenke. Ali morda ni res, gospodje? Kaj tole pa starejših poslov tiče, jih gotovo tudi vsakem oziru častimo. Ali to je gotovo, da se sel ni dosti vreden, kadar pričinja na komarje mladih gospodov in v družbi „čukov“ tercijalno igrati. Med pobožnostjo in tercijalstvom je velika velikanška razlika. Bog je zapovedal moliti in delati, ne pa moliti in „teater“ igrati! Pošle družine, pri katerih so posli že dolga leta ustajali, benji, gledajo tudi nanje in so jim v vsakem oziru na pomoč. Najboljše nemške in vzhodno klerikalne družine v Ptujju imajo že skozi desetletje ene in iste posle v hiši. In dobro gre tem študenim deklam, čeprav se jih od vseh strani vse mogoče načine hujska. Z eno besedo: klerikalci naj pustijo posle pri miru, kajti ti igrači v rokah ljudi, katerim je vera tudi le „teater.“ Mi smo že zadnjič rekli, da bomo v tem oziru druge strune navili. Kajti ta škarija je že naravnost škandalozna. In gospodje v Ptujju nas bodejo res naprosili, izpolnimo svojo obljubo. Zatorej se enkrat klerikalci, mirujte! Dajte svojim poslom, kajti jim gre! A pustite druge pri miru!

Zaradi procesije napada „profesor“ Kolarič v svoji „Straži“ ptujškega župana in podžupana. Ej, gospod, nikar se ne vznemirjajte! Vam je bilo prav dobro znano, da je bil g. župan bolezen od Ptujja odsoten in se torej letos ni udeležil procesije. Sicer pa bode po naše, za skromnem mnenju g. „profesor“ Kolarič šele daj imel pravico, da koga zaradi procesije na leguje, kadar bode za katoliško cerkev daroval, kolikor je že g. Ornig daroval. Z kom katoličan biti, to zna vsaka šleva . . .

Posledice obstrukcije. Piše se nam: Zato so torej slovenski poslanci s svojo brezobzirno obstrukcijo dosegli, da se je razpustilo vodstvo za zgradbe ob Dravi (Draubauleitung), ki imelo izvršiti od štajerskega deželnega zborniškega sklenjeno regulacijo Drave. Pisarne stojijo prazne. In vendar je bilo vse prepotrebno ob Dravi le od tega odvisno, da se v deželni zboru potrebna denarna sredstva dovolijo. Posledice regulaciji Drave je že sklenjena in edino denarna sredstva je bilo še dovoliti. To pa ravno slovenski poslanci s svojo obstrukcijo prečili! Te zgradbe ob Dravi bi se bile morda že davno pričeti; biti bi morale nekako nasečeno ljevanje sedanjih, z velikimi sredstvi uresničeni varstvenih zgradb ob Dravi. Tako bi se morda stotisočev ljudskega denarja prihranilo. A slovenski poslanci tega niso dopustili! Oni so nam dali se pisarno razpustilo in da se bode zgradbe zanemariti. Nesreča, gospodarska škoda, posledica slovenske obstrukcije v štajerskem

delnem zboru. Kaj neki bode slovensko ljudstvo k temu počenjanju „svojih“ poslancev reklo? Vemo sicer, da bodo te slovenski poslanci v bogo ljudstvo zopet za nos vodili, da bodo resnico na znani način zavijali in pačili; ali enkrat se bode ljudstvo že prebudilo in bode od poslancev resni obračun zahtevalo!

Zopet klerikalni polom! „Slov. nar.“ piše: Gospodinjine šole na Teharjih pri Celju je — kamec. Kakor smo svoječasno poročali, je bila med zahtevami klerikalnih deželnih poslancev, na podlagi katerih bi se naj ustavila obstrukcija, tudi izdatna deželna podpora za gospodinjinske šole šolskih sester na Teharju pri Celju — in ne popolno podeželjenje tega zavoda. Kato- liško podporno društvo v Celju, v katerem ima besedo gg. vikar Gorišek, drž. posl. dr. Ben- kovič, opat Ogradi in dr., je kupilo svoječasno malo Englovo posestvo na Teharjih za kleri- kalnemu gospodinjinsko šolo. Društvo seve nima ve- liko denarja, darežljivost gg. fajmoštrov tudi ni večre kako velika — saj je znano, da vzdržu- jejo na pr. „Slovensko Stražo“ boječi slovenski govorniki in obrtniki — in tako je šla s to šolo od vsega začetka. Teoretično je bila stvar sicer lepa; na tem zavodu naj bi se pod vod- stvom šolskih sester in famoznega teharskega imnika Čemažarja vzgojile zagrizeno klerikalne de- šanske, ki bi pred vsem z vsemi sredstvi prit- ižale na svoje starše in može, da bi trobili v klerikalno politično trobento. Ali praktično jo bilo to le težko izvesti, zlasti ker je bil šta- jenski deželni odbor težko prepričati o nujni potrebi te šole. Došla je obstrukcija, na deželno zboru ni bilo več misliti — in gospodinjinske šole na Teharjih je konec. Inventar šole je že razprodan, ostalo zapuščino menda še prodajajo. V tem slučaju so klerikalni deželni poslanci uni- čili lastno strankino podjetje ter same sebe in podjetne svoje celjske somišljenike grdo blami- rali. Bog ve, če niso napačno računili: ako bi obstrukcijo ustavili, bi bogaboječi štajerski de- želni odbor navzlic vsej finančni mizeriji morda spustil lepe tisočake za šolo — in katoliško de- želno delovanje bivših gojenk tega zavoda bi

bogato povrnilo težko žrtev dr. Benkoviča in dr. z opustitvijo obstrukcije. Pa — morda še ni vse zamujeno; dr. Benkovič si rad izposoja naše ideje, morda se loti tudi te!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamo- vani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 24. junija pri Sv. Lenartu v Slov. Gor.**; Sv. Ivanu (Št. Janžu) na Drav. polju**, okr. Ptuj; v Podsedri**, okr. Kozeje; v Konjicah**, v Ljubnem*, okr. Gornji Grad; v Ribnici**, okr. Marenberg; v Laškem** — Dne 25. junija v Ormožu (svinjski sejem). — Dne 26. junija pri Sv. Križu pri Ljutomeru; v Mariboru*; v Ptuj (svinjski sejem); v Imenem (svinjski sejem) okr. Kozeje. — Dne 27. junija pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; na Ponikvi*, okr. Smarje, na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). — Dne 28. junija v Brežicah (svinjski sejem). — Dne 29. junija v Sv. Petru, okr. Gornji Grad. — Dne 30. junija na Sp. Poljskavi*, okr. Slov. Bistrica; v Trnovcu*, okr. Ptuj; v Rajhenburgu**, okr. Sevnica; v Račah**, okr. Konjice. — Dne 1. ju- lija v Ormožu*; na Ptujski (Črni) gori*; v Celju*. — Dne 2. julija na Ptujski (Črni) gori; na Polensaku pri Ptuj; Šent Ilju pod Turjkom**, okr. Slov. Gradec; v Remšniku**, okr. Marenberg; v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni; v Petrovčah**, okr. Celje; v Marija Tinska**, okr. Smarje. — Dne 3. julija v Ptuj (konjski, govejski in svinjski sejem); v Imenem, okr. Kozeje (svinjski sejem). — Dne 4. julija na Muti**, okr. Marenberk, v Vojniku*, okr. Celje; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). — Dne 5. julija v Rogatcu (svinjski sejem). — Dne 6. julija v Spielfeldu*, okr. Lipnica; na Bregu pri Ptuj*; v Brežicah (svinjski sejem).

Iz Maribora se nam piše: Kolektivna za- druga mariborske okolice daje svojim članom na znanje, da se bodoje od 23. junija naprej uradne ure v gostilni „goldene Birne“ (nasproti Magdalenske apoteke) obdržale.

V Konjicah se je vršilo due 11. t. m. pre- miranje živine za konjski okraj. Premiralo se je 12 bikov, 23 krav, 5 telic in 7 kosov mlade živine. Izplačalo se je na premijah za bika 620 K, za krave 560 K, za telice 150 K, za mlado živino 170 K, skupaj torej okroglo 1500 K. Premiranje je dokazalo prav lep na- predek tukajšnje živinoreje, zakar gre napredne- mu okrajnemu zastopu vs priznanje.

Najda je v Ptuj gdč. Mici Panzer 200 K denarja. Izročila je denar takoj policiji. Kmalu je prišla tudi kmetica, ki je denar izgubila. Gdč. Panzer ji je še od najdnine 10 K darovala.

Vlomil je neznan tat v trgovino Franca Sedminek v Podlogu in ukradel 40 kron de- narja ter nekaj blaga. — Istotako je neki tat vlomil pri posestniku Abramov v Sevnici in ukra- del 300 K denarja.

Vlom v cerkev. Preteklo nedeljo opoldne vlomil je neki mladi tat v ptujski farni cerkvi v dva nabiralnika. Pri tretjem nabiralniku je bilo njegovo orodje preslabo. Ukrasti ni mogel mnogo, ker je mežnar šel pred par dni nabir- alniške izpraznil.

Pod voz prišel je 5 letni deček ptujskega lampista Fiana. Ranjen je na nogi. Ni dosti manjkalo, da ni prišel še pod drugo kolo. Sta- riši naj bi vendar svoje otroke malo bolj doma držali. Cesta ni igrišče!

Zastrupiti z morfijom se je hotel v Mari- boru strojevodja Artur Radl. Težko bolanega so odpeljali v bolnišnico.

Konj splašil se je vsled avtomobila posest- nikovem sinu Juriju Tramšek na poti v Zalec. Konj je padel na fanta in mu zdrobil prsa. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Pazite na deco! V Konjicah prišel je šolar Jakob Strašek v kolesje mlina; zmučalko mu je roko popolnoma.

Zaradi bab. V sv. Florijanu je prišel fant Janez Turk k hiši posestnika Perkovič, v kate- rega hčerko je zaljubljen. Končno se je skregal in stregel z očetom svoje izvoljenke. Oče je fanta z debelim polenom naklestil in težko ranil.

Vlomi so se v zadnjem času v Ljutomer- skem in radgonskem okraju hudo ponavljali. Orožnikom se je zdaj vendar posrečilo, da so

vsaj nekaj teh zločincev vjeli. Zaprli so namreč v bližini Varaždina zakonsko dvojico Maurin. Upati je, da se bode zdaj še ostale tatove dobilo.

Obesil se je v zaporu v Gradcu pekovski pomočnik Konrad Ornik iz mariborske okolice, ki je bil zaradi tatvine zaprt.

Nesreča. Na vožnji od Rimskih Toplic v Zidanmost padel je delavec Vinko Brinar iz držine. Pretresil se je možgane in se smrtno- nevarno ranil.

Zapri so v Celju posestnikovo hčerko Ma- rijo Belina zaradi odvajanja telesnega sadu. Bila je že enkrat zaradi tega zločina zaprta.

Z nožem sunil je v celjski okolici fant Albin Starovasnik tovariša Ignaca Skrubi in ga težko ranil.

Suroveži. V Bukovcih pri Slov. Gradcu tr- pinčila sta Marija Grešnik in njen mož Izidor lastno mati, staro Marijo, na neusmiljeni način. Hotela sta dobiti nekaj denarja, ki ga je revica še imela. Zagovarjati se bosta imela pred sodnijo.

Zapri so v Mariboru hlapca Franca Vrečar, ki je v Radgoni konje kradel. Oddali so ga de- želni sodniji v Gradec.

V pijanosti šel je posestnik Jožef Skrabl iz Ostrožne od Ponikve domu. Na poti je zaspal. Dve dekli sta to videli in mu ukradli 115 kron. Orožniki so tatici vjeli.

Požigalec. Poročali smo že zadnjič, da so konjski orožniki zaprli posestnika Jožefa Bezen- šek iz Preloge, ker je za lastno hišo zažgal. V zaporu je priznal še tri druge požige. Že v letih 1902, 1908 in 1910 je skupno s svojimi sorodniki zažgal svojo hišo. Vsakokrat je vse zgorelo. Tako je dobil Bezenšek vedno vso za- varovalnino v zneskih od 5—6000 K. Kèr je vedno za 1000 K več zavaroval, nego je bila hiša vredna, zaslužil je zločinec na ta način okroglo 4000 K. Bezenšeka, njegovo ženo, brata in dvoje sester so oddali sodniji.

Vlomili so tatovi pri kmetu Arzenjak v Dramljah. Ukradli so 60 kil špeha, 50 kil masti, mesa in klobas. Škode je za 200 K.

Lep sosed je Leopold Puher v Gorici pri Celju. Zadnjič je posil svojega soseda za 60 K posojila; sosed Aršek mu je tudi denar dal. V zahvalo pa je Puher še 40 K ukradel. Dali so ga pod ključ.

Ogenj. V Brezju pri Sevnici je pogorela vinska klet posestnika Jožefa Zupančič. Škode je za 1600 K. V pepelu so našli gasilci človeške kosti. Bržkone je kak tujec v kleti kadil in zažgal ter pri temu svoje življenje izgubil.

Obkradel je neznanec natakarja Jeana Wruss v Straschillovi gostilni na Bregu pri Ptuj. Vzel mu je iz mize okroglo 50 K. G. Wruss obljubi tistemu, ki tata dobi, večjo darilo.

Porotno sodišče v Mariboru je obsodilo hlapca Janeza Kapun na 5 let težke ječe, ker je svojemu gospodarju Roškarku pri Mariboru hišo zažgal in za 7000 K škode napravil. — Pri gasilnem plesu v Jeruzalemu zabolil je Ignac Ivanišič kovača Kemenovič. Sunil mu je nož dvakrat v srce, tako da je bil ta takoj mrtev. Ivanišič je trdil, da je ravnal le v silo- branu; zato je bil tudi samo na 8 mesecev za- pora obsojen.

Zapri so v Celju nekega moža, ker je iz- dajal ponarejene 5 kronske kose. Našli so pri njem 500 K denarja. Dotičnik pravi, da se piše Jože Gajšek in da je v sv. Jurju doma.

Iz Koroškega.

Korošci! Prvaški kujskači, ki prihajajo z medenimi lažmi čez Karavanke, so danes na Koroškem pričeli ono usodepolno gonjo, katere posledica zamore biti le splošni gospodarski pol- lom. Z neverjetno predrznostjo psujejo ti ljudje lepo koroško domovino, z najrjšo brezobzir- nostjo napadajo one može, ki hočejo [v stari poštenu navadi, Slovenci skupno z Nemci, za napredek in boljšo bodočnost delovati. Danes ni na spodnjem Koroškem skoraj nobe- nega poštenega, v javnosti delujočega moža, ka- terega ne bi klerikalni lažnik „S-Mir“ že napa- del ali pa katerega ne bi ta ali oni politikujoči pop raz prične opsoval. Taki napadi seveda niso dragi. Dokler je „S-Mir“ pod zaščito ljub- ljanskih porotnikov, toliko časa ne more nikdo njegovih urednikov za blagoslovljena ušesa pred sodnijo privleči. Sodnaje se bojijo ti klerikalni

Mnogo več mleka in putra

Vaš pravi do vsak dan Vaccin v krmo daje, kajti Vaccin je dober dodatek mleka za eno tretjino in napravi mleko poleg tega mnogo krave ostanje obnem bolj zdrave.

Mnogo hitreje se spijajo prašiči,

in jim da vsak dan nekaj Sullina.

popolnoma zastoj!

Vaši praški, namreč Sullin in Vaccin, so izborna sredstva za spijanje prašičev in zvišanje mlečnosti pri kravah ter za vzdrževanje mladih prašičkov. Krava, ki skoraj nobenega mleka več ne da, molai danes do 15 litrov mleka in postaja tudi mnogo bolj zdrava. Svinja, ki sem jo hotel spitati, zredila se je v enem tednu za 20 kg bolj nego druge, ki jim ne dajemo Sullina. Tele postaja tudi krepkejšo. Zato ostanemo Vaši hvaležni odjemalci. Vaši tovariši si želijo tudi Vaših redilnih preparatov; zato jim pi- šite na: G. K. Štala, K. Svoboda, tukaj, in Fr. Barlak iz Sana.

S spoštovanjem
J. Maly, Horni Opolany, p. Libice.

Bojiti ljudi Jezus Kristus!

Spoštovani gospod!
Zar sem pri Vas najprvo pet doz praška za svinje in krave kupil in smo že takrat izpoznali, da živina, ki ta prašek dobiva, mnogo bolje zre. Razdelil sem praške med moje sosede in so ti se spopavali. Krave, ki prašek vsak dan dobijo, so zdrave in je njihova mlečnost mnogo višja. Svinje rastejo hitro, so zdrave in po- stopno dobro masne. Sosedi, ki sem jim prašek posodil, so isto- tako potrdili, da je ta prašek jako koristen.

Imam pišem posebno karto tretječ po Vaše praške. Po- šljete mi tudi, prosim, knjigo „Tierärztliches Hausbuch“.

Za prašek prisrčni Bog plati!

Georg Sotzkowski, Mosty p. Jablunkau 109, Avstr.-Šlezija.

Velespoštovani gospod!

Odkrilo Vam moram priznati, da je Vaš prašek Vaccin iz- stopen izvrstni prašek. Moja krava je suha, ze suha kupljena, da- jala je po letih štiri litre mleka; potem sem ji dajal krompirja in oves in sem spravil mlečnost na šest litrov. Ali ovaj in krom- pirja so mi predragi in tako sem moral z njimi ponehati; krava je mi dajala zopet le štiri litre. V „Osterr. Volkszeitung“ sem sem od Vašega Vaccina in sem naročil poizkušne doze. V 8 dneh mi nisem ničesar utillil, ali v 14 dneh se je zvišala mlečnost na 8 litrov, par dni pozneje na 6 litrov; videl sem, da nado- stni Vaccin krompir in oves. Vaše izborno sredstvo zasluži vso pohvalo!

S pozdravom
Joh. Forthuber, hišni posestnik, Schalchen, O.Ö.

Mnogo stotin takih pisem dobivamo od ljudi, ki so Vaccin uporabili.

Fide tako na nadvoj. komornega liferanta M. Paruskovich, 1114, Dunaj, Mariahilferstr. 51, Postfach St. 18.

Va redilna in izbirna sredstva nadvojvod. komornega lifer- anta H. T. Paruskovich, Dunaj, se dobijo vedno sveža.

Črna zloga za planinske dežele: Mag. pharm. Ig. Schille, 107, Kärntnerstr. 10, v sanitetnih predmetov „zum Samariter“, Gradec, Kärntnerstr. 14.

poštenjaki, kakor se boji hudič križa! In dokler ne bode v Avstriji uveljavljen pošteni „kancel-paragraf“, toliko časa bodo smeli brezbožni politični popi raz prižnice vse tisto blatiti, kar ne paše v njih šaro . . . Ljudstvo je takemu nepoštenemu divjanju na milost in nemilost izročeno. Ne more si pomagati, ker nima nobenega zagovornika in ker se vsakdo sam boji pred omenjenimi nasilneži. Ljudstvo je revno in ko- nečno tudi zapeljano, tako da pravzaprav ne ve, kje je resnica in kje sleparija . . . V takih resnih časih potrebuje tudi koroško ljudstvo poštenih braniteljev, ki se nevstrašeno postavijo na njegovo stran. Pomoči potrebuje ljudstvo, orodja potrebuje, da se brani. V današnjih časih je seveda duševna moč najboljša in najizdatnejša. Z njo si more človek pomagati, z njo se ubrani svojih nasprotnikov. Res je, da imamo v tem oziru na Koroškem mnogo nemških pomočnikov. Listi kakor „Freie Stimmen“ in „Bauernzeitung“ so nevstrašeni in branijo pogumno koroške pravice proti kranjski hujskariji. V slovenskem jeziku pa ni ničesar ednakega. Gotovi slovenski gospodje so sicer napravili poizkuse, da bi ljudstvo vsaj iz politično-farških verig rešili. Ali napravili so obenem napako, da so hoteli isto ljudstvo vkle- niti v nove verige slovenskih advokatov in srbo- filskih agitatorjev. Tega seveda slovensko ljud- stvo po Koroškem ne potrebuje. List, ki hoče to slovensko ljudstvo v resnici zastopati in braniti in mu koristiti, ne sme biti glasilo no- bene politične ali stanovske klike. Le in edino za ljudstvo mora tak list nastopati. In ljudstvo, to so v prvi vrsti kmetje in obrtniki ter delavci. Za to pravo ljudstvo se slovenski prvaki klerikalne in li- beralne barve niso nikdar brigali, to ljudstvo jim je bilo vedno le deveta briga. Čimbolj revno in zanemarjeno in zapuščeno je bilo to vbogo ljud- stvo, temvečji veselje in temvečji dobiček so imeli njegovi slovenski „odrešeniki.“ V hujska- riji, v ščvanju proti slovensko-nemškemu spo- razumu na Koroškem so bili dr. Brejc in dr. Müller, klerikalci in liberalci, vedno ednaki. In vsi skupaj so gledali, da bi vbogo ljud- stvo poslušalo le svoje zapeljivce, ki so bili obenem njegovi zatiralci in izkoriščevalci. Pa nobena noč ni tako temna, da ne bi ji solnce konec napravilo. Tudi na Koroškem bode tako! Zato se je tudi zbudil zagovornik koroških pravic. Ta zagovornik nima ne advo- katskih pisaren ne prižnic. Ta zagovornik je — naš „Štajerc.“ On dela za ljudstvo, ker se bori proti hujskariji in ker se ne vstraši niko- gar. Njegov program je vedno, da je temelj de- želi močni kmetijski, delavski in obrtniški stan; združeni slovenski in nemški kmetje ter obrtniki se ne bojijo nikogar. In zato, prijatelji po Ko- roškem, — delajte, čitajte, agitirajte za „Štajerca“, — čimveč prijatelj- ev bode naš list po Koroškem dobil, tembolj bode uspeval naš boj proti ljudskim sovražnikom!

Opekla sta si prste kranjsko-prvaška advo- kata in vseslovenska agitatorja dr. Brejc ter dr. Müller. Ta dva možakarja sta mislila, da bosta kar čez noč celo koroško deželo v nekako kranjsko filijalko spremenila. Ali sodnija seveda se ne more ozirati na njune hujskajoče želje in je vedno le veljavno postavlo vpoštevala. Hujska- rija je dovedla tako daleč, da sta dr. Brejc in dr. Müller pred sodnijo se uprla določbi sod- nika. Sodnik pa je ednostavno razpravo preložil in uporna prvaka advokata celovski odvetniški zbornici naznanil. Zbornica je stvar preiskala in je dr. Brejca ter dr. Müllerja disciplinirala (kaznovala), ker sta s svojim postopanjem svoje kliente oškodovala ter svoje stanovske dolžnosti zanemarila. Müller in Brejc

v svoji prevzetnosti kaj tacega seveda nista pri- čakovala. Pritožila sta se torej na najvišje so- dišče. A tudi to je prvo sodbo potrdilo. Seveda bodejo prvaki poslanci in zlasti modri- jan Grafenauer vsled tega v zbornici škandale delali. Ali to jim ne bode pomagalo. Brejc in Müller sta le našla, kar sta iskala!

Bilčovs (Ludmannsdorf). Piše se nam: V zadnji številki „Mira“ se napada nekega tukaj- šnega učitelja, češ da je enega solarja tepel. Omenimo, da je stvar zlagana. Čudno pa se nam zdi, da so izbrali črnuhi ravno to zadevo za napade. Mi smo v položaju, da povemo celo vr- sto slučajev pretepanjva, ki pa ne zadevajo tukajšnje učitelje, marveč nasprotno stran. Do- slej smo se le zaradi tega nazaj držali, ker nismo hoteli politični boj na osebno polje za- vlačiti. Morda še pridemo! Da se črnuhi tukaj za človeka potegujejo, ki ima toliko masla na glavi in ki je bil tudi že zaradi pijanih ekse- sov sodnijsko kaznovan, dokazuje le, kako me- šana družba se nahaja v vrstah naših nasprot- nikov!

Slov. Bleiberg. Piše se nam: Ljubi „Šta- jerc“! Že dolgo nisi kaj poročal od nas; pa ne smeš misliti, da smo že vsi zaspali. Danes ti pa hočem poročati, da imamo pri nas nekega možaka, črnega junaka, kateri od same modro- sti ne more dati pokoja; modrost ga žene pre- več na — viš. V zadnji številki „Mira“ prosi Boga, da bi dal „nemčurjem“ tudi tako pamet, kakor jo ima on. Tega junaka so zvolili naši „metudijji“ za župana, ker on zna pisati svoje ime, celih devet „ausšusov“ pa še črke ne pozna. Zato pa hoče on, da bi se njemu pošteni napredni Bleiberžani priklanjali, da bi on vzdig- nil glavico, katero že zato bolj „dov“ drži. „Šmir“ se spušča v zadnji številki dalje čez „nemčurje“ in tisti „zavedni Slovenec“, kateri je bil pri uradnem dnevu v Borovljah zavoljo paše, hoče požreiti v svoji krščanski ljubezni, katero klerikalci ne poznajo, svojega soseda, poštenega in tihega moža, kateri je pri občan- ih bolj v časti kakor on, samo za to, ker ne trobi v njegov „ruh“ in se njemu ne priklanja. Sram je pa našega župana žiher, ker on, kateri bi imel gledati, da bi bil med občani mir, troši zavoljo vsake reči, katera ni vredna da bi go- voril, nemir med ljudstvo. Ne samo Vrbančkeve govodi ujdijo na županov „grund“, ampak žu- panove govodi se pasejo celo v kulturi svojega soseda: Ta župan tudi vkaže, da se mora nare- diti „lesa“ in potem povabi soseda k občini, da mora odstraniti „leso“, ker je tam občinski pot. Take reči dela on, da more sekirati druge. Mi njemu pa danes povemo, da bi modrejšje storil, gledati na občino in dal pokoj, drugače bomo morali njemu še pred volitvijo malo takega po- vedati, da za njega ne bo prav prijetno.

Več „nemškutarjev“! **Utonila** sta v Ossiaškem jezeru pri kopanju dva slikarska učenca, 17 letni Guido Plazotta in 16 letni Durato Gaute.

Tatvina. V Sv. Martinu bilo je sinovom kmeta Lipp iz stanovanja več ur in verižic v vrednosti 200 kron ukradenih. Tatvine dolžijo nekega Salzmana in Resta, ki sta že zaprta.

Pogorela je v Gutensteinu hiša posestnika Rojaka. Požarna bramba iz Prevalja je prepre- čila razširjenje ognja. Škode je za 3000 kron. Ogenj je nastal, ko so kruh pekli.

Večji požar je bil v trgu sv. Pavel. Pogo- rela je hiša posestnika Stelzl in sosedna hiša posestnika Tangl. Le pridno delo je preprečilo, da ni ves trg pogorel.

Roparski umor. Ključarski mojster Johan Sternath v Beljaku peljal se je p. kr. na kolesu v Müllneru. Tam se je v gostilni zabaval in je baje tudi v neprevidnosti večjo svoto denarja — okoli 600 K — kazal. To je bilo 2. t. m. Ko je

tisti večer gostilno zapustil, ga niso več Zdaj so našli mrliča Sternatha v vodi. Pa je dognala, da je bil nesrečnež napaden, jen in oropan. O roparskih morilcih, ki brzkone med nekimi tujimi delavci iska- duha ne sluha. Upati je, da jih vendar- la roka pravice.

Skésani tat. Pred kratkim vlomil je v Pachten-mlin pri Libeličah in ukradel denarja ter 3 žepne ure. Zdaj pa je brzkone skésani tat ure in denar nazaj.

Vlom pri belem dnevu. V Beljaku je tat pri trgovcu Klembas ved opoldanski morom. Ukradel je čez 100 K denarja.

Obesil se je v Gummeru pri Beljaku hlapec Andrej Jošt iz neznanega vzroka.

Pazite na deco! Pri podiranju do Kaltenbergu prišel je 6 letni deček Johan pod padlo drevo; nesrečnega otroka je hudo ranilo, da je bil takoj mrtev.

V apneno jamo padel je neki solar ljaku. Težko opečnega so prepeljali v nico.

Kje je? Iz Raibla se poroča, da je kem domačem pepiru 13 letni mesar Jožef Wiedenhofer svoje stanovanje za- neznanu kam odšel. Baje so ga za- Kranju videli.

Nasilni učenec. V Beljaku je učene- Standmann ženo svojega gospodarja hudo pel; zlomil ji je nos in jo sploh hudo r- neno.

Cela vas pogorela. V bližini Beljaka gorela vas Vassach. Razven 5 hiš je vse. Vsled pomanjkanja vode in hudega vetra rešilno delo jako težavno. Na pomoč so tudi vojaki. Goreti je pričelo baje v hi- stiline Pacher. Vsa krma je tudi zgorela. Ni prebivalci večidel niti zavarovani niso je popolnoma uničena.

Napadli so surovi fantalini v bližini sv. Urbana pri Spodnjem Drauburgu Guttenberger in posestnika Pacnik. Za brez vzroka po njih zbijati. Pacnik je pa Guttenberger pa je težko ranjen. Glavni pač je kočarjev sin Bastl Wankmann iz Šele dva došla lovca sta suroveže prep- o.

Smrtna nesreča. Konj na tla podrli je v negu 75 letno staro Rožo Petušnik. je bila tako težko ranjena, da je kmalu umrla. Baje je hlapec Amlacher nesrečo

Pobegnil je iz Spittala neki delavec je ukradel tovarišem nekaj denarja.

Zaradi svinjarije so zaprli v Labndu Jakob Hudibre; dolžijo ga pa tudi neka- **Iščejo** hlapca Antona Poznik, ki je Veitu svojemu gospodarju voz in konja ter z njimi pobegnil.

Po svetu.

Grozna žaloigra. Zaradi revščine in v Rodannu učitelj Franc Raschendorfer svo- ženo in sebe. Vsi so mrtvi.

Volki so se pokazali v Vetrovacu v Ba- pravili so med živino mnoge škode. Kmetje so nočno stražo.

Delavska smrt. V neki fabriki v Pö- je podrli zid. Pri temu je bilo 70 delavcev ubi-

Goreča gora. Iz Amerike se poroča, da čela gora „Katmaj“ zopet ogenj bluvati. Vsa je bila vsled pepela 14 ur v temi. Sedem polnoma uničenih in več kot 200 oseb je izg- življenj.

Cebele napadle so kmeta Schezery opikale so ga tako hudo, da je na prizem- umrl.

Maškina divjost. V sv. Marini igrala sta se otroka kmetice Wolferer z doma- Kar nakrat je mačka zdvijala, razpraskala dečku oči in ga grozno razgrizila. Deček je Tudi njegovo 4 mesečno sestrico je mačka b-

Požigalka. V neki vasi pri Toboš- ples. Neka kmetica pa je medtem hišo za- se je grozno razširil in je 15 posestev uniči- našlo v plamenih svojo smrt.

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo? Ker so nedosežna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

622

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Vojni spomenik v Bistrici v Rožu.

Spisal J. Krassnigg, Svetnavas.

Kakor že poročano, blagoslovilo se je na hinkoštni ponedelk na zgodovinskem kraju, kjer se je na Koroskem najkrvavejši dogodek l. 1813 naša francoskih bojev odigral, novo zastavo bojnega društva Bistrica-Sveče. Ob tej priložnosti hočemo objaviti par vrstic o junaških bojih leta 1813.

Grozoviti poraz, ki ga je Napoleon po zimi l. 1812 v Rusiji doživel, omejil je le za kratek čas njegov pogum. Ko je prišel nazaj na Francosko, pričel je velikansko oboroževanje, da bi zopet vojsko na vse strani, zlasti pa proti Nemčiji in Avstriji, pričel. V neverjetno kratkem času treh mesecev vstvaril si je novo, mogočno armado. Tudi podkralj Evgen, ki se je do srede februarja 1813 na Poljskem držal, zbral je polagoma 50.000 vojakov. Pred par desetletji še so se spominjali stari Korošci italijanskih in francoskih oficirjev, ki so se ranjeni in raztrgani skozi našo domovino v Italijo vračali. Kdo bi si mislil, da se bodejo v par mesecih zopet kot neizprosni sovražniki vrnili!

Vse se je oboroževalo za novi boj z koroškimi tiranom. Avstrija se je pridružila že združenim državam Rusija, Anglija, Norveška, Nemčija, Prusija itd. Le Baden, Würtemberg, Bavarska in Saška so ostali pri Napoleonu. Ta je pri pogajanjih še cesarja Franca in ministra Metternicha zasramoval. Zidal je na svojo srečo in tako mu je 12. avgusta 1813 Avstrija napovedala vojsko.

Na Koroskem se je zapovedalo že v jeseni 1812 splošno rekrutiranje. Zlasti se je izpopolnilo tu 9. lovski bataljon in deželno brambo. Celovec ni imel vojaštva. Zgornja Koroška do Bistrice v Rožu spadala je k napoleonski provinci Ilirija. Še danes stoji v Svečah takratna obojerna in mitnična hiša (Maut- und Grenzhaus). Kratko pred proglašenjem vojske se je v Celovcu šele ustanovilo malo garnizijo; od Francozov razrušene šance se je zopet ponovilo, na Ljubelju se je napravilo utrdbe in v Bistrici šance. Pri temu delu so prebivalci z veseljem pomagali. V Celovcu se je ustanovilo zalogo (Verpflegedepot), magacine in bolnišnice. Kratko rečeno, dežela se je oboroževala proti Iliriji in Italiji. Komandant vojaštva je bil feldcajmojster Hiller. Zapovedoval je skupaj čez 32.000 mož in 120 kanonov. Glavni tabor je bil v Celovcu.

Podkralj Ilirije in Italije, Evgen Braucharnais, sin Napoleona in eden njegovih najboljših vodij, prihajal je iz Italije čez Ljubljano in Pontafel s 53.000 mož in 140 kanoni. V Beljaku vprizarjali so Francozi 15. avgusta (rojstni dan Napoleona) še prav velike slavnosti. General Hiller imel je nalogo, da zabrani Francozom prekoračenje Drave in pot v Celovec. Njegovi vojaki so šli do Beljaki in so pogumno sčistili deželo od Rožeka do Beljaka, pregnali Francoze tudi iz mesta Beljaka (21., 22. in 23. avgusta) in premagali sovražnika; pri temu je bil oberst Lantz smrtno ranjen. Tudi pri Rožeku je prišlo do hudih bojev. A ko je glavna armada Evgena prihajala in je stalo mesto Beljak v plamenih, odšla je slabotna avstrijska posadka proti Celovcu. Francozi so prodirali tudi od južne strani proti Celovcu. Na Ljubelju (Loibl) pa je pričakoval francosko brigado junak, katerega ime je z zlatimi črkami v zgodovino dežele vpisano: hauptman Moll 9. lovskega bataljona s komaj 90 do smrti pogumnih mož. Ti junaki vrgli so 1.500 Francozov s težkimi izgubami nazaj in je pri temu tudi neki francoski oberst padel. Pri mrtvih Francozih našlo se je natančni popis ljubeljskega pаса in vseh poti čez Karavanke (Korošica, Oslica, Baba, Stou itd.); izdajalec za Francoze je bil takratni župan v Trziču. Neki stari možakar iz Sel,

ki je svoj čas kot deček na Vakouniku živino svojega očeta pasil, pravil mi je, da so v noči onega zgodovinskega dne Francozi mož z možom skozi cele ure mirno in tiho mimo njegove kočice korakali. Bojevnikom na Ljubelju prišel je oberst Baumgarten na pomoč; tako so zamogli francosko brigado daleč na Kranjsko zasledovati; celo iz mesta Kranj so Francoze pregnali. To je bilo 27. avgusta 1813.

Obenem so vrgli sovražnika v Bistrici z velikimi izgubami nazaj. Tam so bile napravljene šance od desnega dravskega brega pa do Mačahergupfa. Mala četa 5000 mož z 8 kanoni pod gm. Vescey stala je tukaj mnogoštevilnemu sovražniku nasproti. V boju pri Bistrici so od avstrijske strani sodelovali: infant. regiment Reisky št. 10, inf. regiment Chasteler št. 27 (sedanji Belgijci), lovski bataljon št. 9 in Merveldt-ulanci št. 1 ter grenadirski bataljon Chimani.

Podkralj Evgen se je odločil, da napade z vse močjo in od vseh strani utrdbe pri Bistrici. V fronti od Rožeka doli, na „flanke“ čez steze in mostičke, prihajalo je 50.000 mož Francozov proti mali četi domačih bojevnikov. Celo kanone so vlekli čez hribe in še danes se pravi, da so pozneje v plavem Bodener-jezeru svoje kanone potopili. Dne 6. septembra se je z veliko vneto pričel naskok na Bistrico. V krvi, povzročni od francoskih kanonov, so se kopali naši pogumni vojaki. Podkralj sam je bil pripeljal čez Kočno eno brigado in en italijanski bataljon gardnih lovcev. Pot mu je kazal neki posestnik iz Jesenic. Od vseh gora se je grozilo posadki v Bistrici; ali vojaki so se branili kakor levi. Vsaka posamezna hiša, vsak grič se je branilo z zaničevanjem smrti. Vkljub temu, da so bili Francozi šestkrat tako močni, so bili iz vasi vrženi. Pomnoženi so prišli nazaj in so že ogrozili linijo za nazadovanje čez Svetnovas k mostu v Hollenburgu. Najhujši boj je divjal okoli utrjene grada in okoli križeve cerkve, ki je bila z reduto z gradom vezana. Še danes se vidi v cerkvi sledove francoskih krogelj. Potoki krvi so tekli na tem kraju, na katerem se nahaja danes skromni spomenik, katerega je pustila postaviti svoj čas grofica Notburga Egger.

Od lovcev dolgo držani grad je pričel goreti; mnogo naših vojakov je našlo smrt v plamenih; dim in ogenj sta onemogočila nadaljno branitev. Mali ostanek pogumnih vojakov se je moral nasprotniku udati. Artiljerija je morala šance izprazniti, da reši kanone. Grozovito so se borili okoli kamenitega mostu; mož proti možu so se tam morili, dokler ni bil trčen v varstvu. Odhod Avstrijev proti Svetnvasi je bil divji boj in stotero mrličev je ležalo na trati. V Pasjvasi in St. Janžu je zdvijal boj še enkrat; tu sta padla tudi dva visoka francoska oficirja.

General Hiller je poslal še dva bataljona grenadirjev na pomoč. Z njih pomočjo se je Francoze vstavilo. Noč je končala boj. Ob 10. uri zvečer so se vstavili Avstriji v redu pri Svetnvasi. Izgubili so na mrtvih, ranjenih in vjetih 838 mož. Sovražnikove izgube pa so bile še enkrat tako velike.

Drugi dan, dne 19. septembra, šel je general Vescey s pomožnimi četami čez Hollenburški most in je vrgel Francoze nazaj; ulanci so jih zasledovali do Bistrice. Francozi so bežali čez Pliberk, Bodental na sedlo na Vrtači in čez Bistrico proti Beljaku. Kmalu je bil večji del Koroške od sovražnika čist in 20. septembra so imeli Francozi le še mali del Koroške, od Arnoldsteina pa do Pontafela, v svoji roki. General Hiller se je preselil z glavnim taborjem v Beljak in od tam je pregnal Francoze kmalu popolnoma čez meje koroške domovine . . .

Boji na Ljubelju in v Bistrici so za nas častni kapitel v zgodovini borbe za svobodo iz leta 1813. Cela vrsta epizod in spominov iz teh bojev živi še v koroškem ljudstvu. Grabne, vale in šance se deloma še danes vidi; zelena trata krije danes ono zemljo, ki je bila s krvjo obilita in pod katero počivajo danes kosti prijateljev in sovražnikov. V Bistrici stoji železni križ in gleda daleč na bojišče. A slab in star je postal in treba bi ga bilo s primernim spomenikom nadomestiti. Stoletnica bi bila zato najboljša priložnost. Bojno društvo v Bistrici je že sestavilo odbor, da s za ta spomenik briga. Upamo, da bode javnost kaj žrtvovala. Darila za ta spomenik sprejemajo občinski urad v Bi-

strici v Rožni dolini in blagajnik odbora g. E. Pfeifer, knjigovodja v Bistrici.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140

ZEFIRE

Prokop Skorkovsky in sin v Humpolecu na Češkem.

Vzorci na zahtevo franko. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

V Krapina-Toplice prišel se je zdravil Nj. Ekselencen gosp. Eogeinje Letica, metropolit v Sarajevi.

Loterijske številke.

Gradec, dne 8. junija: 1, 49, 34, 52, 47.
Trst, dne 15. junija: 55, 25, 59, 13, 63.

Dobre službe za potovalce 517

za razprodajanje predmetov, ki se rabijo pri vsakem živinoreju, proti visoki proviziji ali mesečni službi 200-300 K. Daljša pojasnila se dobijo (za katera se naj pošlje 40 vin. v znamkah) pri „Glavni zastop“ trg Lemberg, Smarje pri Jelšah.

Več lepih malih in velikih

posestev 514

imam zmiraj na prodaj, posebno pa dve lepi mali posestvi z zidanimi hrami, gospodarskimi poslopiji v Trojškem trgu v Slov. gor. pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji. Nadalje imam pri Sv. Barbari pri Vurnbergu prav dobro idočo gostilno, katera ima 2 zidana hrama, gospodarsko poslopje, njive, sadonosnik in gorice. Posebno priporočam takim, kateri imajo veselje do gostilne in kramarije. Vpraša se naj pri posestniku Franz Schütz, pošta Sv. Lenart v Slov. gor.

Posestvo 520

v ravnem, pri cerkvi, soli in blizu železnice, se prodaja z vsem zidanim gospodarskim poslopijem, kak stoji in leži, z živino in svinje z vsem pod lahkim plačilom za 9000 kron. K posestvu je zidana hiša, njiva, travnik, vinograd, ter log, meri skupaj 7 jhobv. 2 posestvo meri 6 jh, hiša, hlev, vrt, njive, travnik, vse pri cesti, lep vinograd, je cena 10.000 kron, obe pri Poljčanah. Več pove Janez Svagan št. 6, Studenica pri Poljčanah.

Špeciarno posestvo

za prodaji, meri okoli 18 arlov, njive, travniki in gozdi, eno uro hoda od Maribora, pol ure od kolodvorja Hoče; posestvo je sposobno za gospodnjo in tudi za kmeto, posebno kdor se hoče pečati z mlekom, ker je dovolj krme pri hrami; tudi drv in stelje je dovolj; kdor želi to posestvo kupiti, naj se zgleda pri posestniku Anton Logaritsch pri Sv. Miklavžu, pošta Hoče, 510

Pridna prodajalka

katera zna dobro računati in tudi malo delo v pisarni razume, se takoj sprejme. — Poudrbe na gosp.

Joh. Strasschill iztoč žganja v Ptuj.

Dekle za vse

ki zna tudi nekaj kuhati, je s 1. julijem sprejme. Plača 16 kron. Ferd. Stross v Ptuj.

Rokodelci pozor! 511

Krojci, čevljarji, slikarji, mi-zarji itd., kateri si iščejo prostor za novo ustanovitev njihovega rokodelstva, naj se na zelo prometni kraj Pragersko poleg kolodvorja in nemške šole naselijo, ker le tam bodo našli najboljši zaslužek ali eksistenco. Na Pragerskem je več lepih novih hiš z vrta, pa tudi stavebnih prostorov pod lahkimi plačilnimi pogoji za prodati. Tudi za penzioniste, privatne osebe in druge obrtnike je ta kraj zelo pri-poročljiv, ker tukaj je zelo lepo, živče poceni in zaslužek pa višji kak po drugod. Zatorej si lahko vsaki hišo ali stavebnih prostor kupi. Natančneje od F. Petelin, Zg. Poljskava pri Pragerskem.

Ženitna ponudba.

Mladi in trezen fant, star 26 let, se želi seznaniti z mladim dekletom. Na premoženje se ne ozira. Pisna prošnja ako mogoče s sliko, pod naslovom J. T., Judendorf 50 II, P. Seegraben b. Leoben. 518

Pridni močni 512

hlapec se takoj sprejme pri gospodu Jos. Oraj. Ptuj.

Dober mošt

jabolčni in hrušovi, liter od 22-26 vin. je na prodaj, vsaka množina, po povzetju. Vzorci so na razpolago.

Franz Kaučič v Studenicah pri Poljčanah. 495

12.000 flanelnih odev 519

pri nekem požaru rešenih, z malimi skoraj nevidnimi madeži od vode, sivo meliranih z lepo pisano borduro, ca 180 cm dolgih, prodam po K 150 za en kds.

Odeje iz ovčje voljne, barva, kakor kamelna dlaka, en kos K 250. Pošilja se po povzetju, pri najmanj 6 ksov franko. 503

Josef Mikota, Königinhof a. d. Elbe.

Neprijetne lasi

v obrazu, na rokah, odpravi tekem 5 minut

dra. A. RIX „Haarentferner“

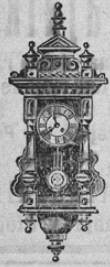
Neškodljivi, sigurni uspeh. Ena doza zadostuje. Razpošiljatev strogo diskretna. 454

Nos. dr. A. RIX laborat. DUNAJ, IX., Berggasse 17/K.

Ogenj!!

Pri vsaki hiši je treba užigalic. Kupujte in zahtevajte po vseh trgovinah „Stajerčeve užigalice“! Glavna zal. firma brata Slawitsch v Ptuj.

Ura na pendelj

z godbo-budilnico in šlagwerkom v krasnem **naturno-orehovo-barvanem** oblišju, 75 cm visoka, bije pol in cele ure, budi in igra najlepše godbene komade ob vsaki uri.

Cena za en kos K 14.—

brez godbe K 10.—

3 leta pisane garancije. — Pošlje po povzetju.

Ekspozna hiša za ure 481

Max Böhnel

Dunaj, IV., Margaretenstr. 27/22.

Roskopf-ura K 8.—, železničarska Roskopf-ura K 4.—, srebrna ura K 7.—, Omega K 20.—, srebrna verižica K 2.—, zlata ura K 18.—, zlata verižica K 20.—, zlati prstani K 5.—, budilnica K 2.—. Originalni fabrični cenik zastoj.

Po zelo znižanih cenah!

Ivan Berna

v Celju, Herrengasse št. 6

filijala Grazergasse št. 15, in telefon št. 67/VIII., telefon Herrengasse št. 94/II, priporoča svojo bogato zalogo obuval za pomladansko letno in zimsko sezono, vse vrste moških, damskih in otroških čevljev lastnega in tuje izdelka. Šumi za pete, vrvice, zaponke, vedno v največji izbiri. Priporočam tudi specializirano prave gorske in lovške čevlje. Izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo se tudi popravila. Postrežba točna, cena solidna. Zemanja naročila proti povzetju.

Delavce

se išče za stavbena in zemeljska dela v **fabriki cementa v Zidanemmostu.** 521

RAZPIS.

Pri občinskem predstojništvu v Oplotnici se bode oddalo s 1. julijem 1912 službo

občinskega sluga in ob- enem stražnika

z letno plačo 720 K.

Prosilci biti morajo nemške narodnosti in morajo izkazati dosežanje službovanje, zdravje in neomadeževanost!

Lastnoročno spisane prošnje je takoj vpslati.

Oplotnica, 18. junija 1912.

Občinsko predstojništvo.

Gospodinje!

Ne kupite putra ali nadomestila za puter, dokler niste glasovite, splošno preiskusene svetovne marke

BLAIMSCHEIN

„UNIKUM“

MARGARINE

preiskusili.

„UNIKUM“ ni rastlinska margarina.

„UNIKUM“ se izdeluje iz najčistejše goveje masti (Kernfett) s velepasteurizirano smetano in ima vsled tega na višjo redilno vrednost ter je v resnici zdrava.

„UNIKUM“ ni umetniški izdelek, temveč **najčistejši narurni produkt.**

„UNIKUM“ je za 50% cenejša nego navadni puter in garantirano mnogo izdatnejša.

SAMO BLAIMSCHEIN „UNIKUM“ je s stalno državno kontrolo varovana in je to na vsakem zavoj razvidno.

Cenjena gospodinja!

Ne pustite se vsled tega z drugimi naznanili zapeljati in rabite kot nadomestilo za puter, kadar

pečete

cvrete.

kuhate

za kruh s putrom

BLAIMSCHEIN's „UNIKUM“-MARGARINO

Se dobi povsod.

Poizkušnja gratis in franko.

Združene fabrike za margarino in putra, **DUNAJ XIV.**

IZJAVIM

da je zanesljivo desinfekcijsko sredstvo v vsaki hiši potrebno. Za čiščenje ran, turor, za irigacijo pri damah, za desinfekcijo na bolniški postelji, za odpravo slabih duhov in potnih nog, je steklenica

Lysoform

desinfekcijskega sredstva priznano najboljše.

133

Se dobi z navodilom za rabo v vsaki apoteki in drožeriji po 80 vinarjev v originalnih steklenicah. — Lysoform-toaletno milo 1 krono za en komad.

Priložnostni nakup.

Vsled smrti se prvovredno, že 60 let in tudi sedaj v obratu stoječo

čevljarsko delavnico

z velikim številom odjemalcev in kupcev skupaj s stroji, orodjem in pohištvo pod jako ugodnimi pogoji proda.

Več se izve pri gospoj 492

Terezi Martschitsch v Ptuj.

POZOR!

Zagorjansko belo apno, Portland- in Roman-cement, opeka za zid, strešna opoka, travertze, železo za obkovanje, stabi in vozov, štedilniki (sparherd): deli sparherda, kotlji, viti in bakreni, krampi, lopate, najfinejše garantirane kose, ter vse druge vrste železnega blaga, najceneje pri

Alois Matschek, Maribor, Triesterstrasse 25,

poleg bolnišnice. 341

Vedno tudi velika zaloga najcenejših lesenih dil, lat, stafelnor itd.

Pozor!

Kdor bi rad posestva kupil ali prodal?

Kdor hoče priliko porabiti, da si lepo kmetijsko posest poceni nabavi, obrne naj se čimhitreje na od c. k. deželne vlade koncesijonirano

pisarno za promet posestev

Karl Magnet

knjigovoznica in trgovina s papirjem, Velikovec, (Völkermarkt),

Obere Postgasse.

Tam so zdaj na razpolago: posestva z gozdom, lastnim lovom, mestna, stanovalne in trgovske hiše. 457

Varstvena marka „Anker“

Liniment Capsici comp.

nadomestilo za

anker-pain-expeller

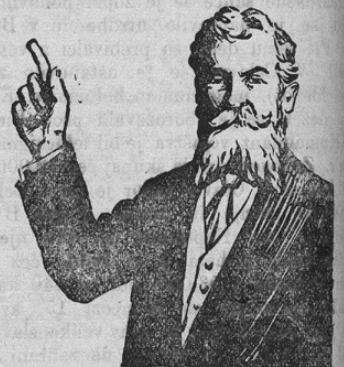
je znano kot odpeljajoče, izvrstne in bolečine odstranjuje sredstvo pri prehlajenju itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h, 1-40 in K 2.—. Pri nakupu tega priljubljenejšega sredstva naj se pazi na originalne steklenice v steklenicah z našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabethstr. št. 5 nov.

Razpošilja se vsak dan.

Ako hočete svojega moža

brata, sina, svojo ženo, sestro ali hčerko ali svoje najbližje rodnike od grozovite navade in pogina pred pijančevanjem šiti, potem Vas prosimo, da se na nas obrnete; mi Vam bomo tu na lahki in ceni način pomagali, na katerega smo tisoče ljudi od bede, revščine in pogina rešili.

Seznanih Vas bodemo z našo metodo, ki se jo lahko rabi, brez da bi pijači udana oseba to kaj opazila. V najslučajjih sploh ne more razumeti, da spirita ne more več prenesti, on misli, da je temu preobil vžitek vzrok: in vsak od nas dobivamo mnogo zahvalnih pism od mož in žen vseh narodov, bogatih in revnih, katerim se je s krasnim uspehom pomagalo. Korespondenca se vrši pod največjo diskretnost in neskladljivost metode garantiramo; blagovolite čitati, kaj gospod Unrein Franc v Resicrabanya piše:

Velespoštovani gospod, Kopenhagen, Dansko!

Prosimo bodite tako dobri in pošljite mi dve stalijski poštne povzetju z 20 K. — Imam dva prijatelja, ki sta mi hudo pijači udala in rad bi ju odvalil.

Jaz sam sem vpliv „Kina“ poskusil, ker sem tudi hudo pil in si nisem mogel več pomagati. Odkar sem vzel Kina praške, sem ves drugi človek, sem zdrav in imam vse drugo življenje s svojo družino. Hvala Vam za uspeh Kina, prosim pošljite mi takoj. Rekomandiral bodem še mnogo ljudem, da Kina jako uspešno sredstvo proti pijančevanju.

S spoštovanjem Unrein Franc

Naš preparat prodajamo po nizki ceni 10 K, pošljite nam ga proti naprej-plačilu ali povzetju, ako se piše na naš naslov v Kopenhagen.

Kino-Institutet, Kopenhagen K. 7. Dansko.

Pisma se frankira s 25 vinarji, dopisnice pa z 10 vinarji.